ítróttur

Nr. 126 • mikudagur • 6. juli 2005 • 79. árgangur • www.sosialurin.fo

100 heiðursmerki á sama veggi

Hóast hon eigur kanska fleiri heiðursmerki enn nakar annar, so hevur bátsformaðurin á Jarnbardi framvegis hug at kappast og at vinna meiri gull og skreyt

6-MANNAFØR KVINNUR
Jóannes Hansen

Hvørt gullmerki hevur fingið eitt nummar, og leygardagin gjørdist hetta talið trísiffrað hjá Jannie Dam Jacobsen
Mynd: Álvur

Jarnbardur við kvinnumanning var aftur hesa ferð fyrstur um málið. Munurin aftur til Riddaran var ikki so stórur, sum hann hevur verið hinar ferðirnar. Men bátsformaðurin og róðursmaðurin á Jarnbardi heldur ikki, at sigurin hjá teimum var hóttur:

- Vit vóru fremstar allan vegin. Um orsøkin til at vit ikki vunnu so stórt, sum vit hava gjørt undanfarnu ferðirnar, var, at vit høvdu minni góðan dag, enn vit hava havt undanfarnu ferðirnar, ella um tað vóru tær á Riddaranum, sum vóru óførari hesa ferð, enn tær hava verið fyrr í ár, tað dugi eg ikki at siga. Men vit vóru ovurfegnir at vinna, og vit fara at gera okkara fyri, at tað eisini skal eydnast hjá okkum í kappingunum, sum eru eftir í hesum árinum, sigur Jannie Dam Jacobsen, stýrimaður og bátsformaður umborð á Jarnbardi.

Sigurin hjá Jannie var serligur á tann hátt, at hetta var 100. ferðin, at hon fekk gullmerki. Tey eru ikki øll vunnin í kappróðri, men nógv tey flestu eru frá sigrum í kappróðri. Jannie hevur spælt hondbólt í Kyndli, fótbólt í HB og flogbólt í Fram. Hvørja ferð hon hevur vunnið eitt gullmerki, so hevur hann skrivað nummar á, áðrenn hon hevuir hongt tað á veggin. Tí visti hon leygardagin, at talan var um eitt slag av jubileum.

- Fyrsta gullmerki í kappróðri vann eg á bygdarstevnuni á Skála í 1996. Tað smakkar eins væl at vinna hvørja ferð. Vit hava allar nógvar royndir. Vit hava einki ímóti at onkur vinnur á okkum. Men so skulu tey gera nógv við venjingina. Vit venja framvegis nógv, og vit fara ikki at geva nakað burtur. Vit ætla okkum at stríðast, sigur Jannie Dam Jacobsen, sum eisini er formaður í Róðrarfelagnum Knørri.

Í Fuglafirði var røðin, sum hon hevur verið undanfarnu ferðirnar. Munurin frá Riddaranum og aftur til teir næstu var fleiri bátslongdir. Páll Fangi tóktist hesa ferð eina løtu at skula basa Lómi, men tá ið alt kom til alt, var Lómur tað mesta av einari bátslongd undan Páll Fanga. Sølmundur var nógv aftastur.

Úrslit

1 Jarnbardur	05:03.06
2 Riddarin	05:06.01
3 Lómur	05:12.14
4 Páll Fangi	05:14.15
5 Sølmundur	05:27.21

Frederikstad fær helst svar í dag

Todi Jónsson umhugsar nú sáttmálan við norska Frederikstad, og týs- ella mikudagin fær norska felagið so endaligt svar

FÓTBÓLTUR
Jákup Mørk

Norska Frederikstad kundi mánadagin breggja sær av, at felagið var komið ásamt við Toda Jónsson um treytirnar fyri einum sáttmála. Einum sáttmála, sum í fyrstu syftu bindur føroyska áleyparan at felagnum í seks mánaðir, og - um alt gongur eftir vild - síðani skal leingjast við tveimum árum.

Støðan verður umhugsað

Enn er tó ikki leyst og liðugt. Tá vit mánakvøldið høvdu orðið á Toda Jónsson, var hann júst komin heim aftur til familjuna í danska høvuðsstaðnum, og har fer hann nú at umhugsa støðuna.

- Felagið og eg eru komin ásamt um, hvussu ein møguligur sáttmáli skal síggja út, men enn er undirskriftin so ikki komin upp á pláss. Eg havi sjálvandi eitt ynski um framhaldandi at spæla á høgum støði, men eg fái ikki búð í Keypmannahavn, um eg skal spæla í Noreg, so tað er tað, sum vit nú fara at tosa ígjøgnum um, sigur Todi.

Hann sigur tó samstundis, at soleiðis, sum sáttmálin er háttaður, so gevur tað honum eitt slag av royndartíð í felagnum, og tí noyðist flytingin ikki at verða so stór alt fyri eitt.

- Um eg fari, so flyti eg einsamallur til Noregs fyrsta hálva árið. Vit hava gjørt av, at børnini verða so ikki tikin úr skúlanum í Danmark fyrstu tíðina, og so mugu vit heldur vitja hvønn annan hesar mánaðirnar. Men verður talan um enn tvey ár, so verður flytingin helst neyðug, heldur hann.

Drillo við tveimum áleyparum

Um felagið, sum sáttmálin nú møguliga skal undirskrivast við, heldur Todi, at talan tykist vera um eitt sera hugnaligt felag.

- Tey eru í ferð við at byggja nýtt stadion fyri einar 100 mió kr., so umstøðurnar verða heilt góðar í næstum. Í dag spæla teir tó einum gomlum stadion, men har plaga so at vera eini 8.000-10.000 áskoðarar, so atmosferan til dystirnar er góð.

- Sjálvur var eg eisini og hugdi, nú teir spældu seinast, og tað tóktist sum eitt sera hugnaligt stadion.

Venjari hjá felagnum er navnframi Egil »Drillo« Olsen, sum áður hevur vant norska landsliðið, og Todi dylur ikki fyri, at bara hetta í sjálvum sær er eitt sindur lokkandi.

- Hann er jú ein sera kendur venjari, sum eisini hevur fingið góð úrslit. Tað eru so ikki serliga nógvir landsliðsvenjarar, sum tvær ferðir hava vunnið á Brasil, men tað hevur hann altso roynt. Sjálvur havi eg jú eisini hugsað, um eg møguliga skal royna meg sum venjara, tá eg eri liðugur sum spælari, og so kann tað jú verða sera lærurík at spæla undir einum slíkum venjara.

Stílurin hjá Drillo er annars ofta átalaður, og orð sum tindasvína-fótbóltur og anti-fótbóltur hava verið heft at manninum. Ikki minst gjøgnum tíð hansara á norska landsliðnum, har hann at kalla konsekvent spældi einar sera verjukenda 4-5-1, har uppspælið at kalla einvíst varð bygt á langar bóltar til høvuðssterka álopsspælaran.

Men hóast lýsingarnar um spælistílin ikki eru so tiltalandi, so heldur Todi ikki, at talan er um so keðiligan fótbólt, sum Drillo stendur fyri.

- Tað sum eg sá, so var tað ikki verjufótbóltur sum so. Teir spældu eisini við tveimum monnum í álopinum, so norski landsliðsstílurin er nokk ikki tað einasta, sum hann dugir. Tað var kanska meira eitt úrslit av realismu, har hann hevði hugsað um, hvussu Noreg skuldi hava møguleika at standa seg.

So er spurningurin, hvørt Todi og Drillo nú fara at finna saman. Og tann spurningurin verður so svaraður antin týs- ella mikudagin.